

MD, Ethics and a Special Group of Prisoners

Tada Yipintsoi MB*

* Member of Medical Association of Thailand

A comment in the August issue of *Lancet*⁽¹⁾ forced me to consider that if I were an MD that had to look after prisoners, how would I respond if I were commanded to mistreat them physically or if I were commanded to “break” the prisoner by using psychological methods?

This article is titled “A stain on medical ethics”. It started by stating “: disturbing that cultural and social factors that have seduced individual health professionals and ‘their institutions’ into participating in abuse have ‘persisted’ and have therefore remained unchallenged” [my own ‘quotation marks’]. The article cites exposure related to the maltreatment of prisoners at the Abu Ghraib and Guantanamo Bay detention centers. It also suggested that what had been published was probably under-reported. It then reminds us of the performance of some German doctors in the 1930-1940s with their active euthanasia and experiments on Jews, gypsies and the mentally ill. At present, many nations (at war or not), have their share of such atrocities e.g. Africa, Russia etc.

A memorandum from the US Department of Justice was cited explaining that “torture” happens when the intensity of the pain is equivalent to “serious physical injury such as organ failure ... or even death”. Explaining torture into these words sounds horrible and disgusting particularly from an institution dispensing justice. However, given this definition of “torture”, it is presumably implied that an MD is allowed to mistreat lawfully his fellow human being to a level just before that limit is reached.

Now back to my first statement in introducing this subject. If I am commanded to do this horrible act, either directly or indirectly, will I obey? If I obey, I may defend my action stating that this prisoner may be a true enemy of my country. I may willingly participate because the tolerability to the mistreatment appeared challenging as a research subject. I also realize that after several participating sessions, I may become immune to what initially appeared abhorrent. Mistreatment by an MD in this case also included failure to report or prevent torture, falsification of death certificates on those who died from maltreatment or collaborating in psychological techniques. On the other hand, the consequence of not obeying may mean my imprisonment, physical injury or verbal abuse. Dare I stand firm in my belief that such behavior or even collusion is wrong for a physician?

The answer seems obvious, however, if I now extend this belief to a less extreme but still unethical act, one that has the potential of producing more harm (or pain) than benefit to a patient (despite an informed consent) or harm to a colleague, if I am under intense societal or peer pressure to do so. Furthermore, does this apply to a learning curve in certain circumstances? The last seemed acceptable in several institutions⁽²⁾.

Who am I to cast the first stone? Are we allowed to instill and guide? How do we nurture our young ones? Given the highly materialistic environment that permeates our society, to dare stand up and say “damned if I will obey and go along with such commands”⁽³⁾ often seems impossible.

Keywords: MD, Ethics, Prisoner

J Med Assoc Thai 2006; 89 (8): 1340-1

Full text. e-Journal: <http://www.medassocthai.org/journal>

References

1. Wilks M. A stain on medical ethics. *Lancet* 2005; 366: 429-31.
2. Phaovasasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandom Y, Karnjanapitak A, Pruksapong C, Kullavanijaya P. Ethics in clinical trials in human. *J Med Assoc Thai* 2002; 85: 1317-20.
3. Hemachudha T. Conflict of interest and medical science. *J Med Assoc Thai* 1999; 82: 844-7.

แพทย์ที่มีส่วนสืบสวนนักโทษ

ธาดา ยิบอินซอย

อ่านข้อความนี้แล้ว เกิดความรู้สึกที่ต้องถามตัวเองว่า ถ้าผมในฐานะแพทย์ที่ต้องมาทำหน้าที่นี้จะกล้าไม่รับหรือไม่ แล้วถ้าต้องรับจะปฏิบัติอย่างไร

เรื่องทีลงใน *Lancet*, August 2005; 366: 429-431⁽¹⁾ ตั้งชื่อว่า 'a stain on medical ethics' ซึ่งคงแปลว่า "รอยเปื้อน (มากหรือน้อย ล้างออกได้หรือไม่) ของจริยธรรมการแพทย์" ผู้เขียน (Michael Wilks) เล่าถึงพฤติกรรมของแพทย์ที่มีต่อนักโทษที่ถูกขังที่ Abu Ghraib (อาบูกะร็อบที่อิรัก) และที่อ่าวกวานตานาโม (คิวบา) (ส่วนมากเป็นนักโทษต่อต้านลัทธิที่อเมริกานำไปสู่ประเทศสุดขั้วในการดูแลประชาชนชาวมุสลิม) เตือน: ไม่ได้พาดพิงถึงพฤติกรรมของทหาร/ผู้คุม แต่เกี่ยวกับแพทย์ที่ไม่ช่วยให้นักโทษพ้นจากการถูกทรมาน หรือที่แพทย์ปรับใบมรณะบัตรของผู้ที่ถูกทรมานจนตาย คาดว่าการกระทำที่ถูกเปิดเผยนี้คงยังมีอีกหลายประเด็นที่ซ่อนเร้นอยู่ ผู้เขียนเตือนผู้อ่านเกี่ยวกับการกระทำในทำนองที่อาจร้ายกว่าในยุคนาซี (แพทย์เยอรมันใน ค.ศ.1930-1940) ที่พยายามกำจัดชาวยิว ชาวยิปซี และกลุ่มปัญญาอ่อน ขณะนี้ยังคงมีพฤติกรรมของแพทย์ในลักษณะเดียวกันโดยอ้างว่า เป็นสงครามภายใน เช่น ที่เกิดขึ้น ในรัสเซีย/แอฟริกา ฯลฯ

ทำไมผมต้องมาถามตัวเอง คงเพราะไม่มั่นใจว่าถ้าถูกผลักดันอย่างรุนแรง ผมจะตอบสนองในรูปแบบใด การผลักดันอาจเป็นคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาในกรณีที่ผมเป็นแพทย์ทหาร แรงผลักดันอาจมาจากผู้อำนวยการ และ หรือเพื่อนร่วมงาน หรือ กระแสสังคม ว่าคนกลุ่มนี้ (นักโทษ) เป็นศัตรูต่อสังคม ต่อประเทศชาติ ฉะนั้น จำเป็นต้องกระทำถึงขั้น "ทรมาน" เพื่อบีบบังคับให้ได้ข้อมูล ผมอาจสนองโดยทำตามเพราะไม่กล้า "ขัด" และรู้ว่าเมื่อทำ ๆ ไปคงชินไปเอง หรือ ผมอาจหาวิธีคิดให้การตอบสนองต่อการทรมานนั้นออกมาเป็นงานวิจัย เตือน: การทรมานนั้นนิยามโดย US Justice Department (คณินยามโดยใช้ภัยคุกคามของประเทศ เมื่อ 11 กันยายน พ.ศ. 2544 เป็นหลัก) ว่า ต้องมีความเจ็บปวดจนถึงขั้นสูญเสียอวัยวะ หรือ เสียชีวิต น่ากลัวนะว่ากว่าจะถึงขั้นนั้น เขาต้องเจ็บปวดทุกข์ทรมานเท่าใด เตือน: การทรมานนี้อาจออกมาในรูปแบบทางจิตใจ (psychologic techniques). ถ้าผมไม่ปฏิบัติตาม ผมจะกล้าหรือไม่ที่จะยอมรับ "โทษ" ส่วนข้อขัดคำสั่ง ซึ่งโทษอาจหนักหรืออาจถูกประณามตลอดชีวิต นอกจากนั้นแล้ว ผมจะประณามเพื่อนแพทย์ที่มีพฤติกรรมต่อนักโทษดังที่เล่าหรือไม่ เพราะถ้าเราละเลยวันหนึ่ง การทรมานนักโทษจะเป็นที่ยอมรับของสังคม

มีการกระทำใดบ้างโดยแพทย์ที่ไม่ร้ายแรงถึงขั้น "ทรมาน" และผู้ป่วยยินยอม (ซึ่งอาจยินยอมเพราะไม่รู้ว่าการกระทำนั้นมีผลได้ผลเสียมากน้อยเท่าไร) หลายหัตถการที่เรียกว่า 'learning curve' หรือการทดลองด้วย ยาบางประเภท (with informed consent) ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ป็นเป็นศีลธรรมนิดหน่อยหรือเปล่า⁽²⁾

ลำบากนะ เมื่อมันส์เสีย ๆ แทนขาวหรือดำ แล้วเราจะถ่ายถอดความกล้าตริตรอง กล้าค้าน ให้กับเด็กหนุ่มสาวของเราอย่างไร⁽³⁾
